

[Kalnæs]

samfundet. Det er også væsentligt, som nogle har nævnt, at DUC i den sydvestlige del af Nordsøen jo for 70 pct.s vedkommende består af tre multinationale selskaber, for de er ærlig talt ikke nogen særlig stor del af det danske samfund; det vil jeg ikke regne dem for. Den hovedpart af fortjenesten, som de kan indkassere, kan fjernes totalt fra det danske samfund uden at have nogen indvirkning på vores økonomiske, beskæftigelsesmæssige og almindelige vilkår.

Til slut vil jeg gerne sige, at når nogle har talt om, at man skal give A. P. Møller og DUC fair vilkår, så ligger der selvfølgelig deri, at der skal ydes erstatning for de investeringer, der er foretaget, og også for en rimelig fortjeneste. Jeg tror ikke, nogen har betvivlet det, og derfor er der ikke nogen risiko ved at investere, selv om der tales om ekspropriation også.

Lone Dybkjær (RV):

Det, der kalder mig op, er egentlig hr. Wilhelms indlæg. Jeg vil om den første del af det sige, at det nok er rigtigt, at der kom en for umiddelbar sammenkædning mellem spørgsmålet om ekspropriation og det næste, jeg sagde. Jeg er ikke for god til at holde pauser, og det var jeg heller ikke her. Der skulle altså have været et passende afsnit, og derudover kunne jeg selvfølgelig godt have udbygget sætningen lidt. Men dette være bare sagt for at rette eventuelle misforståelser; der burde have været en lang pause. Man kan godt sige, at de to ting burde have været koblet sammen med en lidt sammenhængende tekst, hvis ikke man havde den pause i hvert fald.

Men da der også har været forskellige andre kommentarer til mit oplæg, synes jeg, det er vigtigt, at jeg lige præciserer, hvad det er, vi ønsker at opnå.

For det første ønsker vi, at der sker en fortsat forhandling mellem regeringen og DUC med henblik på at opnå et resultat.

For det andet har vi følgende konkrete ønsker til resultatet: genforhandling af de arealer, hvor der ikke bores og produceres, med henblik på at få internationalt tidssvarende vilkår. For de øvrige arealers vedkommende større andel for det danske samfund i den økonomiske gevinst og sikkerhed for levering af olien til Danmark.

Der er naturligvis tale om nogle hovedlinjer; der er en række spørgsmål, som jeg ikke har medtaget, f. eks. spørgsmålet om udvindingstempo og den slags ting, men det har jeg ikke ment vi skulle tage ind her. Jeg mente, det var vigtigt, at vi holdt os til hovedlinjerne.

For det tredje har vi ikke sagt noget om, hvilke konsekvenser vi vil drage af et utilfredsstillende eller sammenbrudt forhandlingsresultat. Det mener vi egentlig heller ikke vi skal gøre nu. Som sagt ønsker vi, at forhandlingerne skal fortsættes med henblik på at opnå et resultat, der også kan bære ud i fremtiden.

Vi har i den forbindelse slået fast, at ekspropriation ikke er et mål i sig selv. Hermed er jo ikke sagt, at det ikke kan være et middel; også derfor havde det været ønskeligt med en belysning af det spørgsmål, som egentlig er forespørgslens emne.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg bliver nødt til endnu en gang at gå ind på dette med samfundet og A. P. Møller eller DUC, for det var mere end blot en påstand fra hr. Wilhelms side, det er en misforståelse, der går videre. Det kom også nu i et senere indlæg fra hr. Kalnæs, nemlig at samfundet skulle tage fra A. P. Møller, at A. P. Møller skulle tage fra samfundet.

Sammenhængen mellem de to ting: A. P. Møllers firma eller DUC og samfundet kommer jo tydeligt frem i det valutamæssige. Danmarks valutastilling afhænger ikke af, hvor mange penge statskassen får i skat af firmaet. Danmarks valutastilling afhænger af, at olien ikke længere skal købes i udenlandsk valuta, men at den bringes her til landet og er et dansk produkt. Det er valutastillingen, og man tør nok antyde, det er et samfundsmæssigt problem af allerstørste rang.

Så til ministeren. Jeg synes, at ministeren i høj grad kan drage konklusioner af debatten i dag. Ministeren kan drage den konklusion, at han er i allerhøjeste grad på gyngende grund, hvis han over for DUC kører frem med tanker om en mulig ekspropriation. Det ved ministeren ikke i dag om han har tilslutning til. Det er mere end tvivlsomt, om der er et flertal i folketinget for den ordning. Hvis jeg sad i en regering på parlamentarisk set så svage fødder, ville jeg i hvert fald være